

دانشگاه را باید شما رو به خدا ببرید، رو به معنویت ببرید و همه درس ها هم خوانده بشود، همه درس ها هم برای خدا خوانده بشود. اگر این را توانستید که شما برای این کار بروید و این کار را بکنید، در کارتان موفق‌اید، چه برسید به مقصدتان، چه نرسید

ویژه نامه ورودی های سال ۱۴۰۲

رسالت دانشجوی چیست؟

شناخت مسیر پریچ و خم دانشجویی

مقدمه سردبیر

محدثه حسین زاده

یک تشکل به رشد معنوی و علمی رسیده و حالت فعالانه‌ای نسبت به پیرامون و محیط خود بگیرد. دانشگاه نقطه پایان بعد کنکور نیست بلکه شروعی است برای رسیدن به دستاوردهای عظیم، چهار سال کارشناسی فرصت خوبی برای علم آموزی و مهارت آموزی است؛ استفاده درست از این دوره می‌تواند اندوخته‌ی بزرگی برای سال‌های بعدی باشد؛ در این ایام پیمودن پله‌های ترقی ملزوم به بهره‌گیری از ظرفیت غنی دانشگاه است ظرفیت علمی و تشکیلاتی دانشگاه طی کردن این راه برای رسیدن به سعادت راه برای ما هموار می‌کند.

ورود به دانشگاه بعد از دوران سخت و طاقت‌فرسای کنکور شیرین و نوید دهنده است، برای شروع یک دوره پر تجربه و چالش برانگیز، با آمدن عنوان دانشجوی پنج‌ره‌ی جدید علمی به روی انسان باز می‌شود و آن دوره دانش‌آموزی با محوریت آموزش معلم به پایان می‌رسد؛ فرد دانشجوی همانطور که از اسمش پیدا است باید خود پی دانش را بگیرد و سر نخ‌های علمی را پیدا کند، اما دانشجوی به همین جا محدود نمی‌شود و به عنوان یک قشر تاثیرگذار می‌تواند علاوه بر تحصیل با ساماندهی فعالیت‌های خود در بستر

مرواریدی در حصار

توصیف دانشکده الهیات به زبان طنز

سلام به همه ترم اولی‌های ذوق‌زده و دوست داشتنی، ورودتان را به دانشگاه علامه طباطبائی و از همه مهم‌تر دانشکده الهیات تبریک عرض می‌کنم، و برای ادامه این مسیر از خداوند متعال برایتان طلب صبر خواستارم؛ حتما خسته‌اید، خسته از کنکور و از همه مهم‌تر ثبت نام دانشگاه، چرا که معمولا ثبت نام دانشگاه از کنکور دادن سخت و طاقت فرساتر است؛ نگران نباشید ویژگی‌ها و مزیت‌هایی که این دانشکده دارد قطعاً خستگی را از تنتان بیرون می‌آورد، اما مهم این است که با چه دیدی به آن بنگرید. بگذارید دید خود را به عنوان یک دانشجوی الهیاتی بیان کنم، قبل از معرفی دانشکده بهتر است یک نکته مهم را یادآور بشوم که لطفاً هرگونه تصویری که از دانشکده داشتید را کنار بگذارید و سعی کنید واقع‌بین باشید چرا که واقعیت با رویاهای حین کنکور چند قدمی فاصله دارد. از بحث عظمت، مطرح بودن و قطب علوم انسانی دانشگاه علامه که بگذریم و وارد دانشگاه بشویم ناخودآگاه مبهوت این فضای زیبا می‌شویم اما در همین حین سوالی به ذهن‌مان می‌رسد که دانشکده الهیات کجاست؟ سوال خوبی است؛ برای رفتن به دانشکده به بیرون از دانشگاه هدایت می‌شوید و با نگاهی به دور و بر متوجه یک حصار به دور دانشکده می‌شوید، اما باید نگاه خود را تغییر دهید، دانشکده الهیات همچون مرواریدی در حصار محافظت می‌شود، همانطور که خواهران این دانشکده همچون مرواریدی در درون صدف پوشش دارند؛ حالا اگر از فضای بیرون دانشکده بگذریم و وارد آن بشویم ممکن است کمی جا بزنید ولی نگران نباشید اولش اینگونه است کمی که بگذرد بدتر هم می‌شود؛ دانشکده اندکی شبیه مدرسه هست کلاس‌ها خیلی کوچک و راهرو هم خیلی تنگ است و ظرفیت

تردد بیش از دو نفر در کنار هم را ندارد اما این فضای کوچک به نسبت تعداد دانشجویان این دانشکده تا حدی مناسب است اما نکته مثبت این ماجرا به آسانسور برمی‌گردد که دانشجویان به لطف اساتید دل‌رحم اجازه استفاده از آن را دارند، البته این فضای کوچک سبب ددرسهایی شده است مثلاً اینکه فقط کافی است یک نفر را ببینی محال است روزی سه بار با او برخورد نکنی.

پایان راه یک الهیاتی

در خصوص رشته، در مقطع کارشناسی صرفاً رشته علوم قرآن حدیث مطرح هست و در واقع به مادر الهیات معروف است که به بررسی موضوعاتی نظیر تفسیر قرآن، تاریخ قرآن و احادیث و... را پیگیری می‌کند که به نوعی مولا خواهید شد؛ و اما در فرصت‌های شغلی می‌توان به معلم، پژوهشگر، استاد دانشگاه، مبلغ دینی در سازمان‌ها و ارگان‌های دولتی و غیر دولتی اشاره کرد، اما معمولاً تا یک الهیاتی بالای منبر نرود و سخنرانی نکند، بنظر خودش رسالتش را انجام نداده است، ولی این نکته را در نظر داشته باشید که دانشکده الهیات متبرک هست چرا که سرت را به هر طرف بگردانی حاج اقا می‌بینی، اما جدای از مزاج دانشکده الهیات بستری است برای رشد علمی و معنوی، اساتید برتری دارد که در کمتر جایی پیدا می‌شوند فلذا سعی کنید بسیار استفاده کنید و حتماً حواستان به خسته نباشیدهای وسط درس اساتید باشد که خیلی زود در موفق باشیدهای آخر برگه امتحانی برایتان جبران خواهد کرد؛ و اما یک پند دوستانه، سعی کنید خیلی زود با هرکسی رفیق نشوید چون بعضی‌ها چهره‌هایشان ماشاءالله و شخصیت‌شان استغفرالله است! درکل با توجه به تجاربی که بنده داشتم؛ این دانشکده معنویت و آرامش خاصی دارد که در هیچ دانشکده دیگری آن را احساس نکرده‌ام.

معبد دانشجویی

برای نیل به قله‌ها باید متشکل بود

اغلب در دانشگاه‌ها از زبان اقشار دانشجو کلماتی همانند: دغدغه، مطالبه، گفت‌وگو و ... بسیار شنیده می‌شود؛ قطعاً برای اجماع و پیش‌برد اهداف نهفته در این کلمات، تلاش تنها یک الی دو دانشجو کافی نیست؛ بلکه همه‌ی این سخت‌کوشی‌ها زمانی معنا پیدا می‌کند که تحت نظر یک اجتماعی شکل گیرد. درواقع پیگیری دغدغه‌های دانشجویان و مطالبه‌گری از افراد مختلف، بدون ساماندهی، مدیریت و تشکیلات امکان‌پذیر نیست، یا به تعریف دیگر، تشکل یعنی مجموعه‌ای از افراد که براساس آرمان، ایمان و نقطه نظرهای مشترک جمع شوند، تا جماعتی را تشکیل دهند؛ همین جماعت زمینه را برای رشد اخلاق کار دسته‌جمعی، رشد استعدادها و تربیت آنها هموارتر می‌کند؛ که حاصل آن خودسازی و دگرسازی است، و این رسالت هر تشکلی است.

فعالیت در تشکیلات دانشجویی، هویت دانشجو را تکمیل کرد و به

جذابیت دوران دانشجویی

می‌افزاید، زیرا لذت بخش است؛ دیدن افراد معتقد و فعال با افق دید بلند، که اگر حرفی می‌زنند نهایت تلاش خود را می‌کنند تا سخن خود را عملی کنند، و اگر نشد شکست نمی‌خورند و مجدد ادامه می‌دهند تا به هدف خود برسند.

یکی از مهم‌ترین وظایف تشکل‌های دانشجویی صیانت از روح اسلامی و سیاسی

دانشگاه است، همان مواقعی که رویدادهای متفاوت جامعه ذهن مردم را مشوش می‌کند، اعضای تشکل‌ها باید برای موضوع‌گیری صحیح و منطقی جهت فهم و تبیین پیشامدها به پاخیزند.

تشکلی از جنس مستقل

در سال ۸۷۳۱ سازمان اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان دانشگاه‌های سراسر کشور، که عضو مجموعه‌ای به نام تحکیم وحدت بودند، به علت اختلافات فکری و ایدئولوژی با خط‌مشی .

کژرویی‌های دفتر تحکیم وحدت، از جمع آنان خارج شده و اتحادیه نوینی را تشکیل دادند به نام انجمن اسلامی منقل که درحال‌حاضر دارای ۷۵ دفتر در دانشگاه‌های سراسر ایران است. دفتر انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه علامه طباطبائی یکی از آن ۷۵ دفتر فعال دانشجویی است؛ خانواده مستقل علامه متشکل از شورای مرکزی و شورای دانشکده‌ها است. اعضای دانشکده‌ها با انتخاب موضوعی مطابق رشته‌های دانشکده خود سعی دارند بحران‌های ذیل آن را مطالبه و پیگیری کنند، تا سهم قلیلی در حل مشکلات مردم داشته باشند. شورای دانشکده الهیات و معارف اسلامی، بخشی از اعضای این تشکل است. پس از تشکیل شورای هفتم دانشکده‌ی الهیات، اعضا پیگیر مسئله چالشی عفاف و حجاب و لایحه ۷۰ ماده‌ای شدند.

چرا لایحه؟!

یکی از موضوعاتی که ذیل دانشکده الهیات می‌گنجد و از مشکلات روز جامعه به حساب می‌آید؛ مسئله چالشی عفاف و حجاب و لایحه‌ای است که فرایند طولی را گذراند، و به صورت اصل هشتاد و پنجمی به مدت ۳ سال تصویب شد. پس از پیگیری‌های فراوان درجهت تفکیک معایب لایحه از مزایا و اصلاح آن، اکنون پیگیر وضعیت و نحوه اجرای آن هستیم.

چالش‌های هفتاد ماده

حجاب یک موضوع چند وجهی است؛ اینکه ما بخواهیم صرفاً حجاب را در حوزه دین قرار دهیم این اشتباه محض است، این یک بعد حجاب است.

طبق جلسه‌ای که با آقای رضوی در راستای بررسی مواد لایحه عفاف و حجاب برگزار شد؛ اکنون به پاسخ سوالات و چالش‌های پیرامون این لایحه می‌پردازیم:

آقای رضوی در جواب سوال: چقدر می‌توان به آمارهای منتشر شده در خبرگزاری‌ها و فضای مجازی اطمینان کرد، بیان کردند: آمارهایی که منتشر شده صحیح اند اما دقیق نیستند. به خصوص همین آمار که دانشگاه تهران منتشر کرد، چیزی که منتشر شد ۴۸ درصد بانوان به حجاب اعتقاد دارند، بعضاً سوال شده بود اگر قانون حجاب اختیاری بشود، شما بی‌حجاب می‌شوید یا نه حجاب خودتان را حفظ می‌کنید؟! حدود ۴۸ درصد زنان جامعه گفته‌اند:

ما همین حجابی که داریم همین را حفظ می‌کنیم، کسانی که می‌گویند قائل به حجاب هستند، اعتقاد دارند حجاب یک حکم اسلامی است؛ معنایش این نیست که همه این‌ها چادری هستند اصلاً چنین چیزی نیست. یک بخشی از همین خانم‌ها مذهبی و چادری هستند وی افزود: یک عدد قابل توجهی همین خانم‌های ضعیف‌الاجاب یا بدحجاب در جامعه هستند. اما مسئله این است که آن در نگاه خودش معتقد است همین پوشش حجاب درست است، بعضی جاها برداشت ما اشتباه می‌شود. در آمار بی‌حجابی طبق آخرین آمار که منتشر شد؛ حدود ۹ درصد زنان تهران کشف حجاب کردند، اصطلاحاً توی این ۹ درصد هم طیف‌هایی داریم؛ یعنی آن انگیزه بی‌حجاب شدن متفاوت است. حضرت آقا درباره همین کشف حجاب‌ها می‌فرمایند: اکثریت این افراد اهل تضرع‌اند، اهل مناسبات مذهبی هستند، آن‌ها نمی‌دانند که دارند پازل دشمن را تکمیل می‌کنند، که اگر بدانند قطعاً این وضعیت کشف حجابشان را تغییر می‌دهند. در جواب این سوال که: **قانون گذاری در این حوزه چقدر می‌تواند جوابگو باشد؟ بیان کردند:** چند نکته در این مورد وجود دارد: اولاً قانونگذاری یک امر الزامی است. در یک جامعه قانونگذاری یعنی ریل گذاری حرکت کشور به یک سمت و هدفی که برای خودش تعیین کرده است؛ مسئولین هم برایشان مشخص می‌شود که دقیقاً باید چه کاری انجام بدهند و نسبت به آن موضوع و نسبت به آن اقدام پاسخگو باشند.

با لایحه دست ما بازتر می‌شود

به صورت وصل پینه‌ای و ناقص در مقابل بدحجابی اقداماتی را انجام داده‌ایم اما دست ما بسته است، این لایحه دست ما را باز می‌کند، که با قدرت بیشتری بتوانیم وضعیت بی‌حجابی را کنترل کنیم.

یکی از ضعف‌های این لایحه به کلی گویی در مورد مجازات مسئولین است که جزئی به آن پرداخته نشده است.

همچنین ایشان اشاره کردند: مسئله حجاب بیش از ۸۹ درصدش اقدامات فرهنگی است نه اقدامات سلبی، یک نقدی که وجود دارد این است که در لایحه ریز نشدند. اینکه باید دقیقاً همین کار را انجام بدهید، اگر به مسئولین نگوید دقیقاً چه کار باید انجام بدهند فردا روز هم نمی‌توانید بگویید شما چه کار کردید؟

وظایف‌هایی که به دستگاه‌های مختلف قائل شدند یک جاهایی خیلی کلی نوشته شده است. و یک جاهای خوب است و ریز نوشته شده. آنجایی که ریز است مثلاً در بخش شهرداری‌ها می‌گوید: ۱۰ درصد تابلوهای شهری اختصاص پیدا کند به حجاب خب ما می‌توانیم بیایم مطالبه کنیم. سازمان بازرسی می‌تواند مطالبه بکند. آقای رضوی در جواب سوال: **این قانون برای قشر مرفه قابل خریدن است؟ و این قشر ضعیف جامعه است که تحت فشار قرار می‌گیرد. گفتند:** باید بگویم که هیچ‌گاه قانون حجاب قابل خریدن نیست، چراکه اگر اینطور بود پس قانون راهنمایی و رانندگی هم همینطور محسوب می‌شد. طبق این لایحه به غیر از مجازات‌های مالی مجازات‌های دیگری هم در نظر گرفته شده که در صورت تکرار بی‌حجابی مقدار جریمه هم افزایش پیدا خواهد کرد. از یک جایی به بعد مجازات‌ها به محرومیت اجتماعی تبدیل خواهند شد؛ اینطور نیست که فقط جریمه باشد. جریمه مالی هم در تمام دنیا وجود دارد و اسلام هم تایید می‌کند و این به معنی خریدن جرم نیست بلکه تنبیه به ازای انجام جرم است.